

שער בת רבים

ח

דדרשין נאם אינו ענין לזה חנהו ענין לאחר ואלו כח
 צחי' לרקס ומסר דאזר הש"י דני שם לו ירנה יתן
 להי קאין לו כלום ע"כ נקרא זה צחי' הורה חסד
 וי"ל הא דהגורו חז"ל יאם עניוהא לישראל וכו' ידא רתן
 כדי שיזכו הפנינים אלה הפנינים כחש"ה חסד ואלו חן
 יכליהו) והל"ה הוסף לקשום דאדרבא אמרינן נגמי
 ע"ז ד"ד תורה דכתיב זה אמות חן הקציה פוסה לשנים
 מסה"ד ע"ס . אך לולא דמספיקא הייתי אמר דדוקא
 בפסטי האורה נאמר אמות אצל צדונו ודרושי יסודות
 האורה שם הוא דמותו ומסדים גדולים בלשון חסד
 בקצ"ק מרומים צהורה כחמיו צמחג להיות לפיכך
 כל הימים וז"ל ע"ה פתחה צמחיה היינו תלה פתחן
 לדורם ולפרש (יעיר טכחצתי לעיל בשם מרש"א ז"ל
 דאברהם חכמה חכמו קאי על הנבלה) ואורה חסד היינו
 הנסתר על לשונה ע"ד מדרשו צמחג דייג דבס ומלכ
 חסד לטובך דברים המהזקים מודעם יהיה תחת לשון
 והיינו ק"ה וע"כ אור כאן על לשונה והיינו חסד לשונה
 שאין מבין אלא ללכעין וי"ל דנע"ז מחדש—מחלה
 נע"ז אפי"ן דס"ל דהקציה פוסק צמחיה חורה וסס
 הם חסדים גדולים רק לח"כ מחדש ומצמח ליצי
 דע"ס נפסטי האורה כי זאת חסידים עסק לנו כולה
 חול קמרי חורה עתה לעדש לה צמחיה משיח צדק
 כח"ס רש"י צמחיה נפסוק יסקי ורתחא של פ"ס סתח
 לנו חורחו וכו' ונחצמחן לחפ"ש עוד עליהם לצד
 להם קור טעמי ונחצד לפזרי וכו' חן יסקי ע"ס
 (ועיין צלליה צדחה ק"פ ח"ע) וע"כ י"ל הא דאמל
 חכמות כ"א צחורה ד' חפלו ונחצמחן וכו' דקדקו צזה
 נע"ז ד"ס ע"א ע"ס אך י"ל דהפלה נקרא חורחו
 דוקדה לו הקציה כולו צזה יאם יומס ולילה ונחורה ר'
 היינו הנסתר שזה עתה לנח צזה ויהי חפלו ע"ס
 ויחמוד להשיג עפע מעט וז"ל ע"כ ס"ל בלשון לשון
 דהקציה עוסק ננסתר דזה חורה דלים ואנע"א י"ל
 דאדרבא כמו דחפילין דנורי עלמא כתיב מי כעשך ישראל
 וכו' כן עוסק חסיה צחורה שלנו והוא רחם יסר
 שן

כ"ז דרשתי לכבוד ההחלה חודת בני סיח'
לבי הדולא דרשבי לפ"ק :
 והש"י ישים חלקינו מעושי רלוננו ומעוסקי בגורמנו לשמח
אמן

יד בגמרא כה דק ק"א ע"א מחשיצחו של
 אחוה לדיק אחס ידע מס' הים
 בלצו ע"ס רזנה לכאורה אינו נחצן לקון זה כלל הרי
 גם המוקטן ידע זאת ומע"ז הקשה ח"ס מוקטן דלא
 קומחפי ומ"ס מעיג דקומחפי וסיינו מדכתיב אל תידא
 אחוה מוכח דקומחפי וכענין זה איהא צויה"ח בשלמ
 דניג מדכתיב אל תידא מרדק מלרמיה מוכח דייחילו
 הו

(ואו חפסר דס"ל כדרכא דגורי צמורה הפלחה זו הוא
 מלקוח וס"ל לרשנ"י דעקד הקרל עיירי צזה כיון דא"א
 לתדרס"י על החורה מוקרא דלא הסכח) . והך דהפלה
 ופלה כ"ל דייירי מוחיה החכמים ופנינים אצל לא
 חלוק ישראל ועוד יל"ן ופירא ישראל חכמים חדשים (והא
 דלא דרשנן כן כ"ל משום דכתיב חס"ב גם מכה אשר
 לא כהוצה חלוקה חז"ל זו עיתה צדיקים ורשנ"י כ"ל דדרס
 ל"י על שאר דברים כדאיהא צניטין דכ"ח ע"א הא היכי
 כתיב גם כל חלי וכו') וכן י"ל הך והפלה דייירי
 מוחיה חכמים אצל עוד ישרו מהם ועוד יצולו אחרי
 החסידים . ועוד י"ל דרשנ"י מפרש הך והפלה גם כן
 כמו הך ישיטנו דלא יאלאו הלכה צורה וחכמה צורה
 אצל לא דהכחח חיו לגמרי :

ורישב קמירה רשנ"י ע"ה מנמרה לזוהר י"ל
 עפ"ס צסס מרש"א ז"ל דהפלה דייירי
 צמחיה הנסתר דייקא וא"כ י"ל דלזה עורה רשנ"י ז"ל
 לדרשנה רצ על טכחה הנסתר חן דקאמר צזה ק עמידין
 דלא צמחיה דייחון דיתכסי אורייתא ונכ"י ר"ל חורה
 של רשנ"י ע"ה וס"א קמרי חורה הנסתר צוהיק חן
 וחכמי לנא יחכשון לחרייתו והיינו מחרה דקצלה סס
 יחנענו כאשר ראינו צעוה"ר צדור הזה ולא יסתח
 מחד דקנר ופתח חן סמקיים ולא יאם כדרא דא עד
 דלא דייחי מולכא משיחא היינו כי דורו הים דור דיעה
 מחד וכן הוא והללה יחנענו זעיר זציר עד ציח
 משיח אשר כולם ידעו אה חן וכדכרי דש"י ז"ל צסס"ס
 נפסוק יסקי ע"ס . (ועיין צוה"ק קוף אמור דדורו של
 רשנ"י נאמר למחלל לשצעה ואח"כ נאמר למכסה עתה
 כי דדורו אמור פתח פ"ך ויחיו דצריך ע"ס) וכ"ז
 מרמז על ידיעה חן חורה ומעשה מרכזה אצל בגמרא
 דקאמר עתה הנבלה להסתח ועתה חסד לשאל על
 ככר של הרוונה חס עתה הוא ע"ז לא דלא לחודות
 ואמר חן סהסתח כי לולא זאת לא הים קיום צעולם
 חיו וכא"א על מוקור ינא צסלום צעהש"ה . (ובי"ל
 פסטה לשון הזהר דר"ל דדור שלו יחכשון לחרייתו
 ושוב לא יאם ויחן דקנר חן דקיים ולא יאם כדרא דא
 וכו') :

ואני העני חשצתי לפרש לפסיק של יתפלה דהנס
 אמור חז"ל גדולה עצירה לשמה מוחלה שלא
 לשמה חן חס לא חסמור לעשית וכו' לירחא חס חסס
 וכו' י"ל דהעשה עצירה לשמה מוחמה יראת הצורה יח"ס
 ואו והפלה וכו' וחרגונו ויפרוש ר"ל דיפרוש מוח המכות
 ויחיה חן ע"ז לבי כל הימים אמן :

והנה צפ"ק דצרכות ד"י ע"א חר"י צסס רשנ"י
 ע"ה מ"ד פ"י פתחה צמחיה וחורה חסד
 על לשונה וכו' ועיין צלליה טכח דקס"א ליה קושיח
 הסגורה צקוכה דנ"ט ע"ז וכו' יס חורה של חסד ויס
 חורה קאינה של חסד ע"ס (ולעמיד חפסר לומר דק"ל

לקלע לעני הנזכר וכן כשאין כוחו לטעם וחסדי עמי
 שמוע דעם לריון לעני הנזכר ורי המעשה כגמר לטובה
 ועלמה יפה בלא מחשבה ולא גרע מהיהה סלע לרועה
 וכפלה מומי ומלחם העני וכחפרכם זה שחכמה קוצע
 לו צרכה כמאמרים ז"ל יהוצא צרטי צנימוקי החומש פ'
 ויקרא צפסקו ולא ידע אצל ירמיה ע"ה ציקס על ידי
 חכמי ענחור צידעו דאין כוחים לשומה ואם יזמן להם
 חס' יגיב עניים שאינם מהיגנים ע"כ לא יהיה לא מעשה
 ולא מחשבה ויגיעם לריק ודוק) אצל צעביים כמו
 שהש"י מעניש על המחשבה ואינו כוחן עליו שבר כמו
 כן אין מגיע לו טובה על מעשה בלא מחשבה ע"ה
 וע"כ ה"כ כיון דעוב אדרבא בזהבין לרעה שיטא את
 שרה ע"כ לא הועיל לו מאומה בזה שגשגה טובה על
 ידו וע"כ כפל צדי צ"צ של חלעיה והליר חמים פעלו
 לדיק וישר הוא *

איכרא

ש"ס קהירה לדבריו ממאמרים ז"ל עמוכי
 ולא עמוכיה מוסר דכח' ע"ד אשר לא
 קדמו וכו' ואין דרך אשה לקדם * והנה באמת ראיו
 שהפקירו צנות מוצא את עלמן להכשיל את ישראל ולא
 נהנו בלכיעות הרי הא דלא קדמו לא היה רק עוסק
 רשעות כמו הזכרים ועכ"ל לא נענשו (ומלחמי שנחשורר
 בזה צו"ה הסיב משה הנמיה) ונע"כ כעין שכתב
 רש"י ז"ל בקובץ דכ"ז ע"כ גבי וצנח אבי את העללים
 דאין יולאין מקובחן צרגל דאף דעוסם עללות היא ולא
 מוסר מלוח סוכה עכ"ל שצח היא להם ואינם נענשין
 על צינול שאר מלות וכמו כן גבי כפי עומק ועוצב כן
 היא אם דלא קדמו מחננה עללות ורשעות עכ"ל כיון
 דהיה בזה דרך לכיעות לא נחייצו אם דגילו דעמם
 צומק"א דילאו להכשיל את ישראל וא"כ אלו רואים דגם
 הם זכו למקד הזה לילך צחר המעשה אך י"ל צין קבלה
 שבר דלא מגיע להם ובין עונש דלא מענישין אותם ע"כ
 וע"כ לא זכה עוב לשכר על מעשיו אם דע"י ילא דוד
 ואחר לבא צ"הל מעמם הכ"ל וסנן אל אמונה ואין
 עול :

בן

והנה מש"ל דאם הש"י קוצע צרכה בנפל סלע
 ומלחם העני מכ"ס צנחן סלח לשומה כחיישצחי
 דהיא ק"ו פריכא ד"ל דזה גרע עפומ"ס הקדמונים
 דאף למיד מל"כ הכ"ע צקחם אצל כסמחכין צפירות
 לריא גרע וע"ע צחוס' חולין ל"א דנאנסה ועצלה עדיף
 מעצלה לשם חולין וכעין זה כחצו חוס' שצח דף כ"ג
 ע"א ד"ה מוכח דיותר טוב כסמוליקין חס"ו כ"ח מעדיליק
 גדול ללורך שצח וע"ע ציש"ס חולין פ"צ ס"י"ג אע"ג
 דשחיעה א"ל כוונה עכ"ל צמחעסק גרע וא"כ הי"כ בנפל
 מידו סלח צמחכין ונעשית המלות ע"י מגיע לו שכר
 אצל כסמחון צפירות סלח לשומה י"ל דגרע יותר ואולי
 י"ל דזה חלוי צ"ה חרולי הס"ס כחונות דס"ז ע"א לענין
 קדירעון בן בורין אצ"ה מוסר כצורו עניד ואצ"ה
 כולאנע"ל

סוד דחיל ע"ס) וא"כ מה הסיב ר"י צסם רשנ"י מהסוצחו
 וכו' וחוא לכאורה ללא לורך דהינקסן צעלמו מקטה מה
 ולא חיל"ל אלא אחר שמה העמוד לו זכוחו של א"ל וכו'
 לא * (ומלחמי גם בצפר מיכ למחרסיק ש"כ טעמוד בזה)
 אך זה י"ס לחרץ הלה צדוחק דזה הוא הקדושה לחזק
 הקושיא וא"כ מהחיל אחר לחרץ ה' ושיא אך דא ודאי
 נקא דאחר החירץ ר"י צסם רשנ"י אחר שמה וכו'
 וא"כ אחר וארי זה עוב וכו' וממ"כ אם רשנ"י לא
 אחר שמה עוב אין כאן חירץ כלל ואם רשנ"י אחר זה
 ג"כ א"כ למה סמחיל אחר ר"י צסם רשנ"י וא"כ אחר
 וארי זה עוב משמע דזה אומר ר"י צעלמו וחוא דחוק
 מאד * וכאשר הלעמי זהא לפני לומדים אמרו מהם
 ד"ל צנ"י דארי צסם רשנ"י מהסוצחו וכו' ויהיה כ"ז
 מסקנ"א ומחיצת אחר מהחיל החירץ וכ"ז דחוק ואינו
 מלשון טעמו כלל וגם מה חידוש חולך ר"י צסם רשנ"י
 לומר מהסוצחו וכו' ומי לא ידע זהא דמקמחא כשאמר
 לו הסי"ה אל חירא מוכח דירא וכו' המקסן צעלמו לא
 יכול להקשות כן עד שחולך להציא מ"ס ר"י צסם
 רשנ"י מהסוצחו וכו' *

ונלע"ד

לפרש זה עיד רוח קלח דנזומ"ק סוף
 חיקת איהא דמרע"ה ירא שמה העמוד לו
 זכות העילה חסו אל חירא אוחו ר"ל מהאוח ע"ס :
 חסו צעלמו שאמר ר"י צסם רשנ"י צינל סזיאר מהסוצחו
 של אוחו לדיק ר"ל משה שחסיב לו הס"י אל חירא אוחו
 אהם ידע מה היה צלצו ככ"ל צוטר דירא מהאוח *
 וא"כ אחר ר"י חירץ שלו אחר שמה העמוד לו זכוחו
 של א"ל וכו' וארי זה עוב ככ"ל ככך מאד ע"ד חרמו
 וכלך ג"כ להפסע דל"כ הרי הגמרא כספר החמוס הנז
 צמחוס וחס' צנינה כי הוא דצר כחמד צס"ד *

ונראה

הטעם דלא עמד לו זכוחו של חלעיה
 עפומ"ס צמחורי משככות הרועים ק"י ג'
 דבישראל מל"ק הש"י מחשבה טובה למעשה וכן כשאין
 לו מחשבה רק המעשה כגמר לטובה מגיע לו ג"כ שכר
 ע"ס * (וממ"ז א"ש הא דכחצו המפורשים דגם לרקה
 סלח לשומה וקבל שכר עלי * וסא דאחר ירמיה על
 אכ"י ענחור צעה אפך עשה צסם ודרשו צגמרא אף
 צעסם שעיסין לרקה הכשילם באכס"ס שאינם מהיגנים
 אשפ"י דאף מחשבה לחודה הש"י מלרפה למעשה י"ל
 דל"ל או מחשב' טובה וע"כ אף כשאין כוחו ומכ"ס כסמחון
 לעני שאין הנזק הקצ"ה מלך מחשבה לטובה אצל כשאין
 לו מחשבה טובה ואינו כוחן לשומה אז כסמחון עכ"פ
 לעני הנזכר הרי י"ס כאן מעשה עכ"פ * ועדין ראיה
 לפרש שזו רצ לחאצי חורחך וכו' כי ה"ה עלמס י"ס
 להם אחריה גדול אצל התחזיקים ידי ת"ח כל סיונהם
 לטובה אין להם שום מכסול והיינו דלא גרע ממחשבה
 עינה עיכ"ס ויכ"ס כשעיסין מעשה ג"כ רק דלא לרי

שנחמד שלא לשמה נח לשמה ע"כ הולך לפרט שלא דור שאמר סירות ותשנחות ואמרו שנה ד"ל כי עוז יום נחריך שצריך לפני יום אחד שלך מאלף עולות של שלמה ע"כ הוי מדה כבוד מדה וצקועה דע"ז ע"ה כחצ רש"י ז"ל שילא מונס דוד ושלמה שהקריבו חרבה קרבנות (ובגמרא שם הוי הגירסא שילא מונס שלמה) אך בזיר ק"ל לרש"י ז"ל דלמא לא קאמר דילא מונס דוד ושלמה ע"כ מפרש דכיון דדרשו ז"ל מה רות שילא מונס דוד שריות להקצ"ה בסירות ותשנחות ע"כ כוונתו בזה צוה שאמרו שילא מונס רות וכשתזכירו שמה הקדוש יודע חכך דהוא על שם דוד כללע"ד בכוונה רש"י ז"ל והנן

ע"כ

כיון דחזין דגלך הרעע ויהי גוי ועב"ז בזכות שהקריב קרבנות שלא לשמה רק לקבל את ישראל שלא ידעו לו עלו מעשיו ללגון חבה שילחם מונס רות הצדיקות ודוד ושלמה ומשיח ע"ה וצקועה דע"ז אמרו דע"ז אכלו ג"כ הדובים מ"צ ילדים ציוי אלישע (זכן חיצא צוה"מ פ' פקודי משה כל חוצה דרכ"ד) א"כ נסחר חרוליו ס"ל לחלק חס דעב"ז חסו כעכס כל מעשיו בגמרים לעוזה עכ"ז חסו מוקבל סכר דהרי כאן קיצל סכר גדול ג"כ ומכל סך צוה שהערוחי דלמא לא נקצו הססים ג"כ כיון דלא קדמו מחומה רשעות דהו עיקרי שפל וכסכר האמור צפסחים ד"כ דאף שאינו עושה מלאכה צע"ס רק מחומה עללות דהרי גם בחול חסו עושה עכ"ז נסכר עיקרי וסוף כעין דברי ספ"ס סוכה ס"ל ג"כ וסנה חסו חסו העללנים ויעוין צפ"ס סוכה אמרי שפר למסר"ה ז"ל פ' בראשית ופי' יתרו סח"ה אמר דרצא חידש צפסחים שם דלפי' נטי דמחאה דל"ה לעשות מלאכה עכ"ז מביע להם סכר שלא לשמה וצקועה שפל וכסכר דעצריהם לא עוכה רק סיכ ד"ס צידו לעשות רק דל"ה עושה שלא לשם מלח רק מחומה עללות ע"ס וגם סבאח סמל"ה היה צן חר מזלח עמו צוה חס הוי יותר מוקד וסנה חסו חסו העללנים צק"ס דס"ס ים לאל צידו ללחא מן סקוכה ואינו חלס ונא ורלח עד סיכן סדצרים מביעים ס"ס חך מחוק מזה ומס"ו :

אך

הרי מפורש אמרו צפ"ס דר"ה לענין כורס צוה שהקריב הקרבנות לשם חייו וחיי צביו לא היה צו שום חועלה ופירש"י דעכ"ס חוסא על סרסוקות (ובאשר מפרתי חצורי לסבאח מפרש"ס ע"כ ונחן לי סמורתי חצורי עבודה עבודה סדרפ"ס צננה סח"ה ג"כ ומלחתי שם שגם הוא דרך קלח צאגדה דע"ז כמ"ס חסו חצורי וסח"ה ג"כ סך דס"ק דר"ה דבגוי לא מהני סמעה צלח ומחצנה וסח"ה) וצ"כ דצלח ז"ה היה צו כיון קדוש שילאו צ' פדרות מונס כאמור ז"ל צ"ק דל"ה ע"כ דמ"ז אמר הקצ"ה אל חלור חס מואצ רק דמקום הקרבנות נסחצנ סק"ס דצ"ב סקריצו ג"כ

כדל"ה צ"ל למענה לא עביר ד"ל דלחירון הראשון חין מביע לו סכר על שלא לשמה וגרע מוסס ולחירון ס"ב מביע לו סכר רק סעסם דלא עשה כדל"ה וי"ל ג"כ דסכי סחור"ס חל"ס צסכי סחור"ס סח"ס צחעניח ד"ז ע"ה וצפסחים ד"כ ע"כ דסקסו סחירות סגמ"ה דכאן אמר לעולם ילמוד אדם שלא לשמה וכאן אמר דלמוד שלא לשמה הוי סורחו סס מוח וסח לו שלא כנר"ה ס"ו וסנה צחעניח סרלו לחלק צין סלמוד לסס כצור דמותר צכח"ה וצין סלמוד לקח"ה וכן סרלו צכ"ר וצכרכוח וא"כ לש"י ח"ה לח"ן ג"כ נקדו"ן דלכצורו סוף דעב"ד כיון דגם צכח"ה מעליוח"ה ס"ה ודומה לאמור סלע זו ללרס ע"ס סח"י צ"י דהוי לריק גמור ע"כ סירלו ואצ"ה כדל"ה צ"ל למענה לא עבד ח"לס צפסחים כחצו לחלק צין עושה צססם כגון סח"ו עושה מלאכה לא בחול ולא צע"ס מחיך עללות חפ"ה סכרו גדול וצין סעוסה לסח"ה סר ולקח"ה ע"ס"ה ולפ"ז גם סלמוד לסח"ה סק"ר ודוקא סלמוד לסח"ה צססם חו ע"ס לקבל פרס יס"י מותר אצל לכצ"ד סקור וס"י יס"י ג"כ דע"ה רש"י ז"ל צחעניח סס ע"ס"ה וא"ל למה סרל"ה לומר דל"ה סס מוח וגם ח"ו סס ח"ס וסל"ו וסל"ו חס י"ע מ"צ"ו יס"ה צכסכר מל"ה וע"כ כחצ זה חלל לסמה ולא חלל שלא לשמה והנן חלל דס"ל דוקא כסירן סחוק' צפסחים ס"ל וע"ס סיקר"ה רבי סקור צלחה וגם ע"ז אמרו כוח וכו' וכן כרלח דע"ה סחוק' סיעה דכ"צ ע"כ ד"ה לעולם וע"כ לסיעה זו ספיר כאמר סירן סרלסון סגמ"ה לכצורו סוף דעב"ד דגם ע"ז כעכס וא"כ אמר ואצ"ה דס"י חס כאמר כחלוק סחוק' צכרכוח וצחעניח וס"ר צין ע"ס סיקר"ה רבי וצין לקח"ה וס"ו כלרך לומר סך ואצ"ה וא"כ סכי ססיעו"ס חל"ו צסכי סחור"ס סס"ס ודוק סיע"ס סר"ה :

וראיתי

לסמ"ס ז"ל צח"ה צלחצו"ס דס"ז כחצ סס סוף דלמור לכצורו עב"ד וס"ר אמרו ג"כ לרס יס סכר חפ"ו שלא לשמה וסח"ה סירן סחוק' צפסחים ולא זכר סר דצוק"ה ס"ל חילוק סר וס"ס סוף סכוכן דסכי סחור"ס סל סחוק' חל"ס צלחה צסכי סחור"ס סס"ס (ס"ב מלחתי צספלח ססיר על סמ"ס ז"ל מחירן סחוק' צכ"ר ומחלק דללמוד ע"ס לקנות סס וס"ו מחגלה צסעה מועס מותר אצל סחגלה צסעה מעס סקצ"ה מוספ"ו וסחמ"ו מוסחלקת וס"י כע"ז וע"ס סכחצ סר"ס סוע"ס צזה צעו"ה)

והנה

אמרו צכ"ר דכ"ג ע"כ דע"ז מ"צ קרבנות שהקריב צלק זכ"ה וילחא מונס רות וסר"י ז"ל שילא מונס דוד סריות להקצ"ה צסירות וססנחות ולכאורה ח"ו מוצן וכי כעורה סוף רות סלריק"ה סוכה סרסע סחלח מוחל"ו ולמא לו לסכוב סוף דוד ג"כ סך כרלח דסולרך לזה סס"ה מדה ככוד מדה ככו סלמור

שער בת רבים

זה עדיף יותר דעם אס דלריך לאירד נחפלה יותר כעת בעד אחר וכאן אף צעטע שמוכר לרע עלמו אין כוונתו בלתי לה' לצדו וא"כ לא די צוה שבעה הוא בדבר (אולי גם כאן סייד נענה החלה כגון אס דגלוי לפיו יחצרך דהלכה הוא לעוצתו וא"כ כן היא דלון הצורה ית' עכ"ז כיון דהוא איי מזה א"כ כיון דנחפלה ללורך השכינה הדין כותן שיהיה נענה החלה וסיפלה מה' דבר הוא יכול להפך כל משאלותיו שיהיה צאמה לעוצתו) כיון דאין כוונתו ללורך עלמו כלל רק אדרבה מצינו לו סכר גדול ע"ז כיון דהוא כל מנעוהו ה' להקל לער השכינה כביכול ועלמם צידו וכבר דברתי צוקיא דלריך העושה ע"ז לקבל פרס כרי לעשות צוה דלון הצורה ית' שדרכו להטיב הוא יותר מדריגה מדר שבעה שלא ע"ז לקבל פרס כלל כיון דהוא כותן על לבו קבלה הפרס ועכ"ז אינו מכוין רק לכבודו יחצרך וכמו כן מי שאוכל צע"ז לשמו ית' הוא יותר מדריגה ממי שצוקא אינו ועדין שמועתי לפרס חכמים הוזה להרע וכו' ע"ד שדרשו צגמרא שבושה להרע שלא אוכל ולהטיב שאוכל וזו שא"כ שהמה רק חכמים לקבץ אינו אבל להטיב שאוכלו לשמו ית' זה לא ידעו כי הוא צאמה יותר מדריגה ומעלה כמותן :

ומעתה יצאו לכלל יסוד הדקדוקים הנ"ל חשיים אף אל חלקים דומים נפשי ממוני יסועתי ר"ל רכפשי קוותם אל חלקים אשר יושעתי וכוונתי רק ללורך עלמי ע"כ אף וכו' לא אמוע רבה איני מוצעו רק שלא יהיה לרע מרובה כיון דעכ"פ איני נחפלה להשי' ומאמין שצידו להושיע ואין הקציה מקפח שבר כל צרי' ואמר אח"כ איני אהן לך עלה הנינה אף לחלקים דומים נפשי ר"ל אחת נפשי חסא מקוים בלרחק רק ללורך חלקים יען כי עמו איני בלתי (וע"כ כחז כאן לחלקים וגם דועי לשון ליווי) כי ממוני חקוטי ר"ל כל חקוטי יהיה רק מענין לרוע וגלות השכינה כביכול (וע"כ כחז כאן חקוטי ולעיל יסועתי) אף הוא לורי ויסועתי משגבי לא אמוע ר"ל אז יהיה ככולני צעוה שלא אמוע כלל לא מניה ולא מקלחו אס כל כוונתך חשיים לכבודו יחצרך על חלקים יסעי וכבודי ליר עווי מחסי חלקים ר"ל כיון דכל יסעי וכבודי הוא לשם חלקים כי ציסועתו יושע הוא ג"כ כביכול וכבודי יחבדו הוא ית' ע"כ מחסי צו שלא אמוע כלל ואינם צעטקיות :

וין והאם כל דברינו (שעלות י"ד) סובבים סולבים על דברת אינם חלקים הרצ הלריך המפורקים כקציה אינו **אברהם** מניקלאייז ז"ל אשר כזה שמועו צימי חג לאחיו מאחיל ציוס צ' ועד לנו צהעדרו כי היה פועל יסועות צקרב הארץ והאם ירעיה הנביא ע"ה אשר קפיעל ע' קראו לעוקנתו וחבונתה ואל תחבונות שלחו וחבונתה וחמסרתה ותשאנע עלינו כה' ותדרכת עינינו דמעה ועפעפיעו יזלו עיני ורחימי מוצא

צקס

ג"כ קצנות • וי"ל דלזה כחכוין רש"י ז"ל צמיר צמח דקאמר על הצמח דילאס רוח מכלק והוסיק מדילי סילא ממהם דוד כ"ל והיינו דרות צלא"ס היתה עומדת לשולר ורק דנהגלגל הדבר שיקריצו דוד ותלמה קצנות יען ססקריצ צלק קצנות שלא לשעה אס דלא עלו לרצן ויותר אין לשאריך וכבר אמר שפסוק החקר אלקי חמלא וכמו דאין להרר על סילא יסועתא ועשו מסאנות מקדושים כי לקחו אחס כל הפסולות של סאנות תראסוים כמו כן ה' כאן להיפך גדול אדוכינו וכו' ולחבונתו אין מקפר • וכן חא דאמרו צקיות דמיצ ילדים סאכלו הדוכים ה' נגד מיצ קצנות דצלק סרי דקסו דחליטע ראס נכחעצרו ציוס"כ ולא יחצרו נחפונס ולא ילא מהס זרע עוצ וכאשר סביא צוהס מקורי צעלמו סס כ"ז אס דחביא סך סדרוס דקועס • וע"כ כיון דחליטע קללס כדין נחפרו מהס מיצ נגד מיצ קצנות דצלק לרע צעלמא אכל לולי זה לא עשו ידיו חקויה וסי כועס ה' עלינו ומעשה ידינו כוכס עלינו אמר :

מן וסנס נעים זמירות ישראל אשר (תילים סב)

אף אל חלקים דומים נפשי ממוני יסועתי • אף

סול לורי ויסעי משגבי לא אמוע רבה וכו' אף לחלקים דועי נפשי כי ממוני חקוטי אף הוא לורי ויסועתי משגבי לא אמוע וכו' • וילריך צוקיא קודע סללו אי' ממו לשון אף מיעוט צ' דמקודס אשר אל חלקים ואח"כ אשר לחלקים • ג' מקודס אשר דומים נפשי ואחר כך דועי נפשי • ד' מקודס כחצי ממוני יסועתו ואח"כ כחצי חקוטי • ס' מקודס כחצי לא אמוע רבה ואח"כ כחצי לא אמוע שלא דבר הוא •

והנראה צוה דס כודע דכל עיקר מערת חפלה

סלריקים צעודתם צהפלתם רק ללורך גבות אס דכחצתי לעיל אוח י"ד ע"ז דאלל ישראל סגי מחפנע או מעשה גרידא חלריקים אינם רולים צוה ופיגול יסחצ להס (ועפ"ז שמועתי לפרס ויכוח פרעה עם ישראל דסול סגר דרי צעלולא לחוד לעצור הסעייה ע"כ אשר כאשר דברתם אכל מרעיה אשר דלריכין לעצור סעייה צמילולא ושינדא דייקא) והס כל מחפנעם ומעטתם בלתי לה' לצדו וכמחפלהלי על כלס"ח כוונתם להקל לער השכינה כביכול כמאמנם ז"ל שהשכינה אוערת קלי מרשטי וכו' וכמאח"כ לא לו ס' כ' ויעוין צהנחומא סיק פ אחרי כל יסועה סבאס על ישראל לריך וסוע וכו' יסעך צא וכו' ויוסע ד' וכו' עס כוסע צ' וכו' חו כל מנעוה סלריקים צהפלתם רק למענו ולסען סכינה עמו יחצרך סעו סיסגדל ויחקרם סעייה רבא • וסנה אמרו סנחפלה צעייה והוא לריך לאו"ד נענה סחלס כמאח"כ ורי סקד וכו' וסנה מוכ"ס כמחפלהל בעד לרע עלמו ר"ל ועכ"ז אינו מכוין רק ללורך גבות

[illegible]

חרוצין ונעים לעינים עי' שהיה צבאי' זו יוכל להשגיג
שפי' לכל העולם ואחרי ספרו לפנינו העצמה הזאת
אמר בלשונו הן ובאמת אלו ואדא"ה . . (עוד שמשגי
מצינו צעה שהוא סתיה צבנה סירה שחסידי חב"ל אשר
אז לחוהנו חב"ל צסם הק' עלוצלין ז"ל שהוא אשר לעם
העמק לזרז דבר מאכל צבנה סירה לפלפלים ואמר כי
דחן ואצירים הניחו מן העץ צרחו צסיק צבדי להכחיש
דברי מרע"ם בנאצרו צבנה לא יתיה צו ותלכו סלפלים
ואכלו אוחס וזו ילאו מן העם ללקוע ולא מלאו ר"ל לא
מלאו מה שהניחו ע"כ צבנה סירה שקורין פרשה העץ
נוחנין לפניהם מנוחה צבכין ודפסיה) והנה כי כן
לאוחס הלדיקים לריכין הכמות להקציר הדבר אשר חי
אין להחיימם שום גשמיות לעצמיהם והתנהגותם ודרכם
והלכותם צקודם וכל כוונתם לשמו יחצרך ועם לחנן
את הדבר אולם הרמ"ל משר"א ז"ל הוא היה מחשב
בדרך רבו ודחו ומותנו משרע ז"ל והיה מעט
בהולאות ציתו ומקבץ את עלמו ועצתו הונו ללדקם
ותלה הרבה להח"ק עד כי חל לקפור ואחר כל אלה
בראו אללו מופתים נפלאים עד שגם קלי סדעת
וכס'ם ולחצדיל גם גוים החמינו צו וגם חכי הייתי אללו
היה פעמים משובתי' צבנה הרבשתי אללו כועס מריבות
בקריאתו בחורם ובדבורי קדשו על שלחנו הסב וצנחות
לדף' ע"כ הלה עכסו בראית לפני כל וא"ל להכמות
לקדר לשון הקינה רק למקוננות לפחות פיהם ותיק
חרדנה עינינו דועה ועשפינו חלו מים עד יסקיף
וירא ה' מעשים אלו :

יח אלה חזכרה ואשפכה עלי כפתי כסיות חדויר
מהר"א ז"ל אשתקד בש"ק ראש בק' מאלמנט
וכעכו לקבל אור פכיו ובשלחנו הטוהר אהר"ך נתן
מליטתו בדברים יקרים ונפלאים חלה חודה המולט על
זכרוני מקודם תחיל לרקדק כמה דקדוקים בתחלת
הפרשה (ופי"א שמועתי משיו סק' שמוע מנא' סק'
מבוע שמוע ז"ל שקודם שמוערים חורה לריכין לשאל
חיה דקדוקים . וכמדומי שנלחתי בחיזו מקונן ערפי
סק' סהו אור סהדבר דועס לחייט שלוקח חתיכת
מטי וקורעו לבגדים ואח"כ עושט מנחו מלבוש וכלי
זאת חס לא הי קירעו מתחלה לא היה יכול לעשות
מנחו מלבוש והן סן הדברים) . ואח"כ אור לפרט בכח
אופכי' ואופן אחד היה ראש חכבי ע"ד שאור הסק'
מחרי"מ מלחטטוב סה"מ ז"ל לפרט חכס חכבי עור
בין ס' ובייכס ר"ל כשארס חומר חכבי ומדגס חס
גאוח בלבו ר"ל טוב ד"ז מפקין ציבו לבין סה"מ כי
חין חכי וסווא יכולין לדור ע"כ סה"מ אך סרי מליט
ויבנה לבו בדרכי ס' ומנאר בכל סה"מ שקודם עס"מ
היחלו וקודם חורס וחפלה לריך לחשוב קלת סה"מ
בלבו אז אדרבא סילר מציא צו עפלוה סלינו כדאי
לעסות זאת כרי לעוועו מרלון סבורה יח' . וקן אחד
מס"ח

צטם האלמסיד תקי' דעפערס דמיכי דאין סלרס מונגט
 כיכ לרייבן לחכמות לקור סקינס באופן כלות עשאיכ
 כססלרס מפורסת אי"ל דק למדייכות לעורר קול צבי
 חסו חומרו קראו למקונגות סאינס חביות והבאנט ואל
 סחכמות סלחו וסבאנט צקומץ חול לסון ציאת ססומס כי
 אי"ל לסס כלל כי סייכ כססמחירנט וססאנט עלינו רחי
 וסרדנט עיינינו דעציז וכו' כי סלרס מפורסת צאר
 היינט דעסח"ס :

וכי המושל הזה עלינו כמשל דממה יש כמות לדיקים
שאין כמות אלכל שום מופתים וכן שאנשים
היראים והחרידים מרביצים חיות צנוע תורחם ועצודתם
זה כל עיקר וגמולם • כאשר פירש הקדוש האדיר
מהר"א מקטורעליסק ז"ע ויראו העם את ה' ויאמינו
וכי כי דור המדבר היה דור דעה ולא השגיחו על
אחותם והמופתים של מער"ה ולא האמינו בו עד שראו
את ה' מלשון ראה ממש (וגם אם כפשוטו לשון יראה
א"ש שהרבישו שמוספיע להם יראה ה') אז' האמינו בה'
ובמקשה והנה אין זה רק לירוחם ובכח"ג לריבין להכמות
למסדיר את הדבר היעז כי אין זה מוזן כ"כ להמון •
וכמו כן צענין המהגומם רא"ו כמה לדיקים וקדושים
אשר הם שרים זה למי וצוים צבתיים היכלי עונן
ממנה אלקים ואנשים ומרכבותיהם דא לדא נקטן אלה
צרכו ואלה צסיקים וכל המהגומה ציחם בהרמזה גדולה
כאחד מאדירי עם והנה בלדיקים כאלו לריבין לזכיר
הדבר אשר כן ראוי וככון כאשר עלינו והבטן הגדול
מאחיו ודרשו חז"ל גדלוהו משה אחיו וכדועם • וכאשר
צמנתי מפי רבינו הלדיק מהר"א ז"ל שאלו עוקקים
בהספירו צבתייתו וממנם צקודם צבית חושנו הקדוש
אספיקלריא המהירה חיה אחתי רבינו **מאיר** ז"ל
אשר מ"כ צק"ה פרושםלאן יע"א שאל לחסיד א' שהיה
דרכו לנקוע להרמ"ק מליצילן ז"ע לומר לו חיה חידוש
ממם רבו ז"ל ואשר לו שהיה עופרם מאמרם ז"ל כל
העולם כיון צצביל חניכא צני וכי דהצ"ק היה מתרעם
על רחצ"ד כיון דכח למעלה כזאת שהעולם כיון צביתו
א"כ למד די לו צקצ חרובין מועז היה לו להיבנות
צחולאות ועי"ז סיחם מתרצה ספ"ז רב העולם כהנה
וכהנה (וי"ל צביל לשון ליכוד דע"י הלכוד שבעשם עצורו
כיונו כל העולם) ופירש זאת מאמרם ז"ל ואל תחלות
לסלחם של מליכים ר"ל שלא תחשוד את הלדיקים
שומרים צחולאות ציחם סי"ז צו שוץ תלות חיו שסלחך
גדול ר"ל מה שאתה זכית לעושר הוא משולחם עי'
שהם מרצים צחולאות ציחם ומאכלם ומשחיתם עי'
הם משפיעים גם לך ספ"ז ובהרך גדול מכתרם גי'כ
כביל סע"י כתרם גם כהרך גדול ועי"ז שסיב הקדוש
ז"ל מפריושלאן הרב הק' מליצילן ז"ל אשר לפי דרכו
צקודם ואי מפרש כך כל העולם כיון צצביל חניכא
צני ועי' הוא זה והוא כמציב וחניכא צני די לו צקצ

שער בת רבים

כאשר די רועי וכוון פונע צוועלף אז לא חסר
מוצנחני שלא חסר מזה פועלם וזיה סתמינו וקיינו
לזון הזה אכחנו אלה פה היום כולם כולנו חיים צעורה
יחיד :

ידנה אמרתי לפכס עדל כל המזמור שם וקיל
עיד אמרתי לפרס יחכי - עפמיס צמקורה
פי בלק חרי יחכי חד מן ארס יחכי וחד חל סוצא
צבעמיט שם ואמר אחיכ כי יחכי צביע לגהנס עיט
עיכ אחר מקודם ה' רועי לא חסר כנאות דשא ירצילי
על מי מנוחות יחלכי היינו צעוה ואח"כ אחר כפסי
יצוצ יחכי סאני מנקס סאחר הגיע קלי ואצא ח"ו לגהנס
למק חטאחי איני מנקס אסר יצוצ כפסי מעס לגיע
ויחנה עמי צמדה חסר וסרחמיס למען סמו אסר
כלול צו דין ורחמיס יחדיו יהי חמיס - וזו אומרו
צמגלי לרק דלרק הוא דין כעצור צמזמק איני מנקסו
סיצוצ כפסי לגיע ולא להיוח ח"ו מלוחס כהות דיוורין
ואין עולים ר"ל עיין צמזמק וילך ופי ויקהל דף רייד
עיכ . ובגמרא מלוחן דלחמיס אין מוליחס מניהנס
ר"ל ואמר אחיכ גם כי אלך צביא ללמות דלחמ ח'
סמות הגיחנס היא ללמות לא חירא רע כי חסע עמדי
ואני צעו סתעילי מוצר סחת עיכ סצנך צמ
סתחילי לגיחנס ומעענתך צמ סתחילי מעס סמ
יחוכי וסחקייס צי עיין סערוך לפי סלחן צביע נגד לורי
וכי וכעס איני מנקס אך עז וסר ירדפיני כל ימי
חיי צמזמק וסצמי צצית ה' ללורך ימיס לעוה צוצצית
מסיס אמר) :

וראיתי צמ' אוח"ח סק' ריפ צמקוסי אחרי סלריך
למעניו צעולס בגיחתי לבאר ספסיק
צמ' אכסין ססיק לבאר כל סערס צלופן אחר ועסרס
ואין מחריר דסמזמ"מ לא יחירי אה סלרס אס דמחריר
סלרס צרליחו לצד עיט (ומלינו צממזמ"מ"ק דף כי
דחנא אחר אחר צמליס אס דסמזמ"מ לא ליצרו עכ"ל
קסס מלור צמחוח סלו) ומלחתי כי רוח די דיצר צו
כי צמזמק סרווח מ"ה אר"י דף קציד ע"ל עסרס וסצ
עקצ וכי ואין מחריר סייני מן סמזמ"מ ע"ל יכח ללור
צלור סחייס לסמזמכיליס אסר יסירי צמזמ' .

ב אצרו ז"ל עיכ סצגויס סרוב וסוצא צמקוסי רסי
צמזמ"מ פי צמלח וסחי ע"ל דפי"א ע"כ ד"ה עלא
וכרס דלז מרמ סכחוב פי וירא סבוי גם לריק ססרוב
וגם סלרסתי צפ' קדוסיס עיפ ויגמחו צמזמ"מ יל
דערמ על מלערס ז"ל צמזמ' ספסיס דעיט ע"כ ע"ה מוצר
לסוחו צי"כ עיט . וליכא עירי דלל רמחא צמזמ"מ :
כא סצמחי צמזמריס לי מעס לדיק גדול אחר סעי
מס סעמדי סמזמריס על אכן סצמח אס יס'
סגיסיס לעצורה סמלך אס דילל לסלס עכ"ל על ידי
ספסר וסרעדה ציודאי מוחליס לסס סמחא כעוריס .
ויס לרמז זז צפסיק סן אססימח סרווח ר"ל דיעמדי
על

עסיחו אה סמלס לריך לסמפיל איע ולמלוא ססרווח
צעצורה כי אה אדרצא סילס"ר מציניס לצצו . (ועד"ל)
סמזמחי לסרס וסרס סטן מלפסיכו ומלחרינו כי סילס"ר
אזיל צחר איפכא סקורס סמלס מסיפיל אה סלרס
ואחר סמלס מציני דעחו ר"ל) וססיס רלס. אככי סך
אככי סול כוון לפריכס צרכה וקללס . אה סצרכה אסר
סעמען וכי ופירסיי ז"ל ע"מ ססממעו ר"ל סצכח"ג מי
סמציני איע צמזמ' אככי גורס אליו צרכה וסקללס אס
לא סממעו וכי כסמציני איע צמזמ' אככי סלא לסס
מלס כנן אחר עסייט סמלס אה צמלע היום ואין
אלקיס כל ממוחיו אה סך אככי כוון קללס ח"ו ודסמ"ח
וספסיס יסן מסיב דצריס כווחיס וספסחוחי דוצצח
סוסיס .

ואחשוב סעפי" דיק י"ל סוק ספסיק ג"כ צמ
ססיס וסרסס וכי ללכח וכי אסר
לא ידעס . ולכלורה קסס וכי ליכא עציני אחרת רק
ע"ל וגם מס וסרסס ללכח ולא אחר וסלכו וגם מס
אסר לא ידעס וכצו מלחינו מלורה צקי עת מלוא
סול ה' יע"ל . אולס כעס כרסס לסרס עפי" דרכו סל
סרצ ז"ל : דסמזמ אצרו סמזמלס כאלו עעי" וכן סכוועס
ססל מלכנן גלוח ואצרו צמזמ"מ סק' כך דרכו סל
ילס"ר היום אצור עסס כך וכי חו אצרו וסקללס אס
לא סממעו אה יס"ל אככי גורס קללס ח"ו ואצר סעמס
וסרסס מן סריך ללכח וכי כי סמזמלס כעעי" וס
גורס ללכח וכי כי היום אצור עסס כך וכי חו אסר
לא ידעס דלחמ איכנס יודעיס ואיכנס מלכנן ח"ו
מן ע"ל רק סלוח עקף מן ע"ל ר"ל עיכ סמזמ"מ מס
ווכי"צ וזו עוצ לכס ולי"ס . וססיי ירסס עלינו צוכית
סלריך מלרי"ל ז"ל וצמזמ ספסידו וצמזמ סקרעחי צגדי
צמזמ סמזמ סספסר אכח לקרוע סגור לצצו ולסצ
צמזמ סלימס לפסיי יס' וססיט מיחוס כפרה כע"מ
צמד"ס דכני סלון עמו צכיסן ומלירין מיחוסן צי"כ
לוצר כסס סיי"כ מלכר כך מיחוסן מלכר כמ"מ ויקצרו
אס עלמות סלול ויחוכן ס' ויעחר אלקיס ללרן עיין
סמזמ"מ פי סמרי . וספסרסי ציס צי אסרי צין מלחז
לימער"צ לעס ערצ היא חור ליוס גי יע למצי סנה
בצירק ומשיפט לפיכ צמזמ"כ דפי"ק כיצצ
יע"ל כסי"ר צין עיר על חילס צצ"א :

יח צמזמ ססיתח סנה מלכר ר"ל ליס וסיתח אה סכח
סיצע אצריס צצצ צמזמ צמך דצרי סלכר
לסרס מלסיכ די רועי לא אסר עפי" מלמזס ז"ל
צמזמתי ד"ה ע"כ צמי דעצי"מ ס' כפנא וסיתח אצרו
סיכי כעציד כצמי רמזי אחרתי לא אסר וכי איל רמזי
כצמי רמזי אכפנא דכי יס"צ רמזחא סצמחא לחי הוא
דיס"צ דכתיב פוהח וכי עיט . וסמזמ"מ דמזמ"מ זולג
רנע"ע אחר סמחא לכו סנה סצמזמ יס"ר סצמזמ לחייס
סויס ולסלס וסמזמ"מ דזו כוונס ספסיק ה' רועי